

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 71/17
V Lucemburku dne 27. června 2017

Rozsudek ve věci C-74/16
Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania v. Ayuntamiento de
Getafe

Daňová osvobození, která se vztahují na katolickou církev ve Španělsku, mohou představovat zakázané státní podpory, pokud jsou udělována pro účely hospodářských činností, a v rozsahu, v němž jsou udělována

Smlouva uzavřená mezi Španělskem a Svatým stolcem před přistoupením Španělska k Evropským společenstvím stanoví různá daňová osvobození ve prospěch katolické církve. V této věci se kongregace španělské katolické církve v postavení zřizovatelky církevní školy nacházející se blízko Madridu dovolává této smlouvy pro účely žádosti o vrácení obecní daně ze staveb, zařízení a stavebních prací ve výši téměř 24 000 EUR, kterou uhradila v souvislosti s pracemi provedenými ve školní budově, v níž se nachází posluchárna školy. Dotčené prostory jsou využívány k výuce v rámci základního a středního vzdělávání upraveného daným členským státem, které je rovnocenné vzdělávání ve veřejných školách a je v plném rozsahu financováno z veřejného rozpočtu. Tyto prostory jsou využívány rovněž k předškolnímu a mimoškolnímu vzdělávání a vzdělávání po ukončení povinné školní docházky, které není dotováno z veřejného rozpočtu a vybírají se za něj poplatky za zápis.

Daňový úřad žádost o vrácení zamítl. Podle tohoto úřadu se osvobození nepoužije vzhledem k tomu, že o něj bylo požádáno pro činnost katolické církve, která nesouvisí s čistě náboženskými cíli. Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 4 de Madrid (provinciální správní soud č. 4 v Madridu, Španělsko), kterému kongregace předložila spor, se Soudního dvora táže, zda sporné osvobození od daně, které bylo uplatněno na školní budovu, musí být považováno za státní podporu zakázanou unijním právem. Věc zároveň vyvolává základní otázku, zda skutečnost, že členský stát osvobodí náboženské společenství od některých daní, i pro účely činností, které nesouvisí s čistě náboženskými cíli, může představovat zakázanou státní podporu.

V rozsudku z dnešního dne Soudní dvůr prohlašuje, že **sporné daňové osvobození může představovat zakázanou státní podporu, pokud jsou činnosti vykonávané v dotčených prostorách hospodářskými činnostmi, a v rozsahu, v němž jsou vykonávané činnosti hospodářskými činnostmi**, což přísluší ověřit vnitrostátnímu soudu.

V této souvislosti Soudní dvůr upřesňuje, že **hospodářskou povahu mají patrně pouze vzdělávací činnosti, které nejsou dotovány španělským státem**, jelikož jsou z podstatné části financovány ze soukromých finančních příspěvků na školné. Soudní dvůr rovněž konstatuje, že bude příslušet vnitrostátnímu soudu, aby určil, zda a v jaké míře jsou dotčené prostory alespoň z části určeny k takovým hospodářským činnostem.

Soudní dvůr dodává, že **osvobození od dotčené obecní daně patrně každopádně splňuje dvě ze čtyř podmínek požadovaných pro to, aby mohlo být kvalifikováno jako zakázaná státní podpora v rozsahu, v němž by 1) poskytovalo kongregaci, která vede školu, selektivní hospodářské zvýhodnění a 2) mělo za následek snížení příjmů obce**, a tudíž použití státních prostředků.

Pokud jde o další dvě podmínky (a sice podmínku týkající se vlivu hospodářského zvýhodnění na obchod mezi členskými státy a podmínku týkající se narušení hospodářské soutěže), Soudní dvůr poukazuje na to, že sporné osvobození od daně by mohlo mít za účinek, že poskytování služeb vzdělávání kongregace by bylo více přitažlivé než poskytování služeb institucí, které rovněž působí

na tomtéž trhu. Soudní dvůr připomíná, že **podle unijního práva¹ je naproti tomu na podpory, které za období tří let nepřesáhnou strop ve výši 200 000 eur, třeba nahlížet tak, že neovlivňují obchod mezi členskými státy a nenarušují nebo nemohou narušit hospodářskou soutěž, takže taková opatření jsou vyloučena z pojmu „státní podpory“**. Vnitrostátní soud tudíž bude muset ověřit, zda je v daném případě tohoto stropu dosaženo při zohlednění pouze těch zvýhodnění, z nichž měla kongregace prospěch v rámci svých případných hospodářských činností.

Soudní dvůr konečně dospěl k závěru, že ačkoli smlouva mezi Španělskem a Svatým stolcem nabyla účinnosti před přistoupením tohoto členského státu k Unii, sporné daňové osvobození nesmí být případně považováno za existující státní podporu², nýbrž za **novou podporu**. Španělská **daň** ze staveb, zařízení a stavebních prací **byla totiž zavedena až po tomto přistoupení**. Proto kdyby měl vnitrostátní soud konstatovat existenci státní podpory, musela by být oznámena Komisi a nemohla by být provedena bez jejího souhlasu.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106

¹ Nařízení Komise (ES) č. 1998/2006 ze dne 15. prosince 2006 o použití článků [107 SFEU] a [108 SFEU] na podporu de minimis (Úř. věst. 2006, L 379, s. 5).

² Režimy existujících podpor podléhají výlučně pravidelnému přezkumu ze strany Komise a mohou být právoplatně prováděny, dokud Komise nekonstatovala jejich neslučitelnost s vnitřním trhem.